

دریچه

«هریمن کش»، «تایتانیک» را در ژاپن پشت سر گذاشت

همدلی | انیمه «هریمن کش» موفق شد تا رکوردی را که در ژاپن متعلق به فیلم «تایتانیک» بود از آن خود کند و فیلم جیمز کامرون را به جایگاه سوم براند. به نقل از واریتی، انیمیشن تاریخی اکشن «هریمن کش» سلسله هادوکن» از رکوردی که تاکنون در ژاپن متعلق به «تایتانیک» بود عبور کرد و به فیلم شماره ۲ همه تاریخ ژاپن بدل شد. برپیمانی آماری که منتشر شده کتاب کمیکبی که این انیمیشن با اقتباس از آن ساخته شده نیز بیش از ۱۰۰ میلیون نسخه در فرمت‌های مختلف از جمله دیجیتال فروخته و فیلم نیز با فروش ۲۰.۵ میلیون بلیت ۲۶۴ میلیون دلار تا ۲۹ نوامبر فروش کرده است. این آمار از فروشی ۴۵ روزه به دست آمده که با اکران فیلم در ۱۶ اکتبر آغاز شده است. تاکنون «تایتانیک» با فروش ۲۵۱ میلیون دلاری در سال ۱۹۹۷ دومین فیلم پرفروش ژاپن بود. انیمیشن «شهر اشباح» میازاکی نیز با فروش ۲۹۵.۵ میلیون دلاری پرفروش‌ترین فیلم تاریخ ژاپن است. هفته پیش «هریمن کش» با عبور از رکورد ۲۴۵ میلیون دلاری «بیزده» در سال ۲۰۱۴ و آمار ۲۴۰ میلیون دلاری «اسم تو» در سال ۲۰۱۶ در جایگاه سوم نشست. این فیلم تنها به ۱۵ روز اکران نیاز داشت تا به رکورد ۱۰ میلیون بین (۹۶ میلیون دلاری) «شهر اشباح» که در طول ۲۵ روز اکران به دست آمده بود برسد. داستان کمیک «هریمن کش» که نخستین بار سال ۲۰۱۶ در یک مجله ژاپنی منتشر شد، درباره پسر است که پس از به قتل رسیدن اعضای خانواده و ربوده شدن خواهرش توسط اهریمنان به یک اهریمن کش تبدیل می‌شود. پیش‌تر از این داستان برای ساخت یک سریال انیمه تلویزیونی استفاده شده بود که از آوریل تا سپتامبر ۲۰۱۹ در ژاپن نمایش داده شده بود. این سریال توسط نتفلیکس، آمازون و هولو در دسترس قرار گرفته بود. در آمریکای شمالی «هریمن کش» قرار است اوایل ۲۰۲۱ اکران شود.

هومن بنایی:

نقش آفرینی متفاوتی در فیلم کوتاه «گوسفند» داشتیم

همدلی | هومن بنایی بازیگر فیلم کوتاه «گوسفند» عنوان کرد که فرزند ثنائیر است و در انتخاب نقش‌ها دقت می‌کند. هومن بنایی بازیگر فیلم کوتاه «گوسفند» سه کارگردانی مه‌ران قریشی و تهیه‌کنندگی فرید ابراهیمی در گفت‌وگو با مهر درباره این اثر گفت: وقتی فیلم‌نامه را مطالعه کردم متوجه شدم که فیلم پرزحمتی است و نیاز به تمرکز بالا برای احیای کاراکتر غلام دارد که یک سلاح بود متوجه شدم باید تلاش بسیاری کنم تا به نقش برسیم. تصور کنید که در صحنه‌ای باید لاشه گوسفندی را سلاخی می‌کردم که حتی عوامل پشت‌صحنه هم طاققت تماشا می‌کردند این لحظات را نداشتند. به هنگام بازی باید در طولیه گوسفندی را با تمام سختی‌ها کنترل می‌کردم که در آغوشم آرام بگیرد و چند برداشت ادامه می‌دادیم. حتی مجبور شدم در صحنه‌ای سرم در آبجوری گوسفندان فرو کنم. در همین روز تمام تلاش خودم را کردم تا غلام به یک شخصیت تبدیل شود. او افزود: فیلم‌برداری در ناخیمای دورافتاده و بسیار بکر از استان تهران انجام شد و همین موضوع در شکل‌گیری درست شخصیت بازیگر نقش اصلی آن مؤثر بود. اصلاً تصور نمی‌کردم که در نزدیکی پایتخت چنین لوکیشن بکر و دست‌نخورده‌ای وجود داشته باشد. علاوه بر این نقشی که در فیلم کوتاه «گوسفند» بر عهده داشتم بسیار برایم جذاب بود و برای این‌که مه‌ران قریشی کارگردان این فیلم کوتاه نماهای مطلوبش را ثبت کند، تلاش بسیاری کردم و امیدوارم که کار خوبی شده باشد. بنایی ادامه داد: یکی از مهم‌ترین دلایلی که بازی در این نقش را قبول کردم این بود که تاکنون تجربه‌ای مشابه آن نداشتیم و اولین بار بود که چنین نقشی را ایفا می‌کردم. از نظر من یک موضوع و سوژه را می‌شود به اشکال مختلف به فیلم‌نامه تبدیل کرد اما نخستین چیزی که نظرم را جلب کرد تفاوتی بود که در نوع نگرش به یک سوژه اجتماعی و دوم زیر متن فیلم که نوع جدیدی از دگرگونی‌ها بود، داشت و با دقت به آن پرداخته‌شده بود. من به‌شخصه این فیلم را بسیار دوست دارم و از همان مراحل اول مطالعه فیلم‌نامه برایم تأثیرگذار بود. در انتخاب نقش‌ها دقت فراوانی دارم و این باعث می‌شود تقریباً از کارهایم رضایت داشته باشم و افسوس نخورم که چرا این نقش را بازی کردم. به همین دلیل برای ایفای نقش انرژی زیادی صرف می‌کنم و امیدوارم که این زحمات دیده شود. من فرزند ثنائیر هستم و همین باعث می‌شود خیلی در انتخاب و ایفای نقش‌ها حساس باشم. این بازیگر در پایان با اشاره به دیگر فعالیت‌های خود گفت: در حال مطالعه ۲ فیلم‌نامه کوتاه هستیم که هر ۲ اثر در مراحل پیش‌تولید هستند و اگر محدودیت‌های کرونا اجازه دهد تا پایان سال ساخته می‌شوند. حدود ۲ سال است که خاطره‌نگاری می‌کنم و این مجموعه به قالب یک کتاب با نام «کنفیترین ماهی تابه دنیا» در سال آینده توسط انتشارت «آماره» به چاپ می‌رسد. فیلم‌نامه «گیشنه» را سال گذشته نوشته‌ام و در حال بازنویسی آن هستم.

همدلی | علی نامجو: سه‌شنبه هفته قبل بود

که خیر رسید کامبوزیا پرتوی؛ کارگردان باسابقه سینمای ایران بر اثر ابتلا به بیماری کرونا درگذشت. او برای جراحی قلب به بیمارستان دی رفته بود، اما عوارض ناشی از سکت و کرونا همدست شدند برای گرفتن او از سینما و هنر ایران. شیوع ویروس کرونا اما فرصت وداعی تمام‌عیار با او را از هنرمندان و دوستداران سینما گرفت تا این‌که بالاخره دوشنبه این هفته ساعت ۲۲ برنامه‌ای برای گرامیداشتش برگزار شد؛ البته به صورت مجازی. در این برنامه بسیاری از چهره‌های شناخته‌شده سینمای ایران حاضر بودند.

آن‌ها یادبود پرتوی را فرصت مغتنمی یافتند برای یادآوری و مرور خاطراتی که با این کارگردان آرام سینما داشتند و البته برای شکایت از اوضاع‌واحوال این روزهای سینما در ایران.

در این برنامه پیشنهاد شد تا مجمع گردآوری آثار پدیدآورندگان فرهنگ و سینما به وجود بیاید و موضوع اکران آخرین ساخته پرتوی «کامیون» هم به میان آمد. کانسون کارگردان برگزارکننده این مراسم مجازی بود.

رخشان بنی‌اعتماد، فرشته طائرپور، بهمن فرمان‌آرا، رسول صدرعاملی، علیرضا تابش، فریدون جیرانی، تورج اصلانی، غزل شاکری، کسری پرتوی، کاوه پرتوی، جهانگیر کوثری، نسرين مرادی، فرهاد توحیدی، فرشته صدرعرفایی، محسن امیریوسفی، مسعود کرامتی، نادر مقدس و مازیار میری از جمله هنرمندانی بودند که به‌صورت زنده یا با ارسال صدا درباره جایگاه هنری کامبوزیا پرتوی، سخن گفتند و بیان نقطه نظرانتشان درباره این کارگردان فقید پرداختند.

انسانی خلاق با ایده‌هایی جدید

مازیار میری به‌عنوان مجری این مراسم مجازی در بخش‌های گوناگونی از این رویداد به تجربه سال‌های فعالیت مشترک با این هنرمند به حساسیت‌های کامبوزیا پرتوی روی فیلم‌نامه‌های اشاره کرد و توضیح داد: «زنده‌های پرتوی فیلم‌نامه‌ای به من داده بود تا به یکی از تهیه‌کنندگان بدهم، اما قبل از این‌که یک جراحی مهم رویش انجام بشود، گفت این کار را نکن چون باید بخشی از آن را تغییر بدهد. البته پس از کامل کردن فیلم‌نامه دوباره همان مسیر را در پیش بگیریم و من آن فیلم‌نامه را به یکی از تهیه‌کنندگان بسپارم».

محسن امیریوسفی که ریاست کانون کارگردانان را بر عهده دارد هم یکی از حاضران در این بزرگداشت مجازی بود. او درباره روانشاد کامبوزیا پرتوی گفت: «روانشاد پرتوی کارش را از خیلی جدی می‌گرفت و در طی چهار دهه آثار زیادی را از خود به یادگار گذاشت. متأسفانه ما در ایامی کامبوزیا پرتوی را از دست دادیم که همگی‌مان به او احتیاج داشتیم، به یک انسان خلاق با ایده‌هایی جدید».

وقتی رفت، دل پر درد داشت

نسرين مرادی، همسر کامبوزیا پرتوی؛ هم در این بزرگداشت حاضر بود و به بیان جایگاه پرتوی در زندگی خودش پرداخت. او با اشاره به این‌که این کارگردان فقید، علاوه بر همسر، استاد او هم بوده است، توضیح داد: «روانشاد پرتوی همواره دغدغه سینمای ایران را داشت و هیچ‌وقت هم برای این سینما در زندگی‌اش کم نگذاشت. او هر چه از دستش برمی‌آمد برای هنر نویسنده فقید، تجسم غایی هدف سینمای

یادبود کامبوزیا پرتوی با حضور هنرمندان عرصه سینما برگزار شد

هنرمندی که بادلی پر دردت

کودک در دهه ۶۰ و ۷۰ بود. پرتویی با «کامیون» اش نشان داد در پناه عشق، هیچ آوارگی وجود ندارد و شور و حال نوجوانانه و شناخت دقیقش از نسل نوجوان، به خلق آثار نظیر «من ترانه ۱۵ سال دارم» و «فراری» که بر اساس فیلم‌نامه‌های او ساخته شدند، انجامید.»

اگر جای دیگری بود، بیشتر قدرش را می‌دانستند

مسعود کرامتی که سابقه طولانی دوستی با پرتوی را داشت، در بخشی از مراسم بزرگداشت یار فقیدش گفت: «پرتوی، آدمی پرتلاش بود و همیشه طرح و فیلم‌نامه آماده داشت، آن‌هم در شرایطی که می‌دانیم چقدر کار کردن سخت است. از نگاه من، او اگر در جای دیگری به دنیا آمده بود، شاید بیشتر قدرش را می‌دانستند. او کارگردانی را بیشتر از دیگر زمینه‌ها در سینما دوست می‌داشت و به همین خاطر هم به سمت فیلم‌نامه‌نویسی کارگردانی رفت.

ما با رفتن او بار دیگر آدمی را از دست دادیم که امکانش را داشتیم از او تأثیر

بیشتری بگیریم. بسیاری از هنرمندان ما از دنیا رفته و برخی دیگر مانند بهرام بیضایی و امیر نادری را دیگر در کشور خودمان نداریم. در این شرایط رفتن آدم‌هایی همچون کامبوزیا درد مرا بیشتر می‌کند.» رخشان بنی‌اعتماد با ارسال پیامی صوتی در این مراسم شرکت کرد. او در پیامش گفت: «شیوع کرونا به‌غیراز ابعاد فاجعه، فکرمی کردم جهان بعد از کرونا حداقل برای نسل‌های بعد، جهان بهتری خواهد شد اما کرونا ماند و انسان درسی از این شرایط نگرفت.

جنگ و کشتار و ترورهای وقیحانه ادامه

رفت‌وآمد فیلم‌سازان جوان بود؛ بچه‌هایی که از شهرستان‌ها فیلم‌نامه به دست، به دیدار کامبیز می‌آمدند و از او مشورت می‌گرفتند.» غزل شاکری، فرشته صدرعرفایی، تورج اصلانی، فریدون جیرانی و نادر مقدس از هنرمندانی بودند که در مراسم بزرگداشت کامبوزیا پرتویی که دوشنبه دهم آذرماه ساعت ۲۲ برگزار شد، سخن گفتند.

رویداد

داوران هشتمین جشنواره عکس «خیام» معرفی شدند

همدلی | هیأت‌داوران هشتمین جشنواره بین‌المللی عکس «خیام ۲۰۲۰» از ۶ قاره معرفی شدند. به نقل از روابط عمومی فیپاب در ایران، هشتمین دوره جشنواره بین‌المللی عکس «خیام ۲۰۲۰» در ۶ بخش با موضوع آزاد توکن‌رنگ، آزاد رنگی، شهر، عکاسی مفهومی (کانسپچوال)، گردشگری و عکاسی مینیمالیستی برگزار می‌شود که بر این اساس هیأت‌دورانی از ۶ قاره در این دوره حضور دارند. داوران خارجی: ویکی موریتز از استرالیا؛ عکاس حرفه‌ای فعال در ژانرهای چشم‌اندازهای فاین آرت، گردشگری و خیابانی و عضو انجمن داوران عکاسی استرالیا؛ لونیز فرانکه از آرژانتین؛ برنده بیش از ۲۵۰۰ جایزه عکاسی در ۶۰ کشور، برنده جایزه بهترین بهترین‌ها (Best of the Best) فیپاب در سال‌های ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳؛ بابت دریافت بیشترین جایزه بهترین شرکت‌کننده در جشنواره‌های مختلف دنیا؛ برنده اول PSA who's Who in photography (موفق‌ترین شرکت‌کننده در دنیا) در بخش عکس گردشگری در سال‌های ۲۰۰۷، ۲۰۰۹، ۲۰۱۰، ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲؛ در بخش طبیعت در ۲۰۰۹، سوبرانای ساک از هند؛ موفق‌ترین عکاس هندی در جشنواره‌های بین‌المللی با بیش از ۱۵ هزار پذیرش در جشنواره‌های بین‌المللی و داور بیش از ۲۰۰ جشنواره بین‌المللی در کشورهای مختلف، سی‌مونه بوددی از ایتالیا؛ برنده جوایز متعدد عکاسی، دبیر و داور چندین جشنواره عکس بین‌المللی، فیلیپ کوآن از کانادا؛ عکاس طبیعت و گردشگری، برنده جوایز متعدد عکاسی، مشاور انجمن عکاسان چینی ساکن تورنتو، یکی از مدیران PSA، ایمن جمال از مصر؛ عکاس گردشگری و خیابانی، برنده جوایز مختلف عکاسی، جف ای از چین؛ متخصص عکاسی نجوم

داوران ایرانی: بهرام عظیمی؛ کاراکتوریست، کارگردان و انیماتور، گروهش ادیم؛ عکاس ژانر عکاسی مفهومی و مؤلف چندین عنوان کتاب در زمینه عکاسی مفهومی، ابراهیم بهرامی؛ عکاس و مدرس عکاسی، محسن ولیعی؛ گرافیکست؛ آثار او در زمینه طراحی دیجیتال از هنرمندان شناخته شده است، محمدرضا چایرپوش؛ عکاس و مدرس دانشگاه هنر نینیاور، محمدرضا مؤمنی؛ عکاس و مدرس عکاسی، سعید محدودی ازناوه؛ عکاس میراث فرهنگی و طبیعت، اصغر صامتی؛ عکاس و مدرس عکاسی؛ محمدرضا معصومی؛ عکاس و برنده جایزه بهترین شرکت‌کننده خاورمیانه دوره پیشین جشنواره خیام؛ امین دهقان؛ عکاس و برنده جایزه عکاس سال فوکوس در سال ۲۰۱۹ (عکاس ایرانی که بیشترین پذیرش و جوایز را در جشنواره‌های بین‌المللی در سال ۲۰۱۹ کسب کرده است)، مجید قهرودی؛ عکاس نجوم و از برندگان دوره‌های گذشته جشنواره خیام، محمدهاچوقچاقانو؛ عکاس نجوم و از برندگان دوره‌های گذشته جشنواره خیام. آخرین مهلت ثبت‌نام و دریافت آثار ۱۸ آذر ۱۳۹۹ تعیین شده است. برای کسب اطلاعات بیشتر و مطالعه متن کامل فراخوان می‌توان به آدرس پایگاه اینترنتی جشنواره مراجعه کرد. جشنواره بین‌المللی عکس خیام تنها جشنواره داخلی زیر نظر فدراسیون بین‌المللی هنر عکاسی (فیپاب) و انجمن عکاسی آمریکا (PSA) است و عکس‌های رایجی، جنبی، ترکیه، معان و چندین کشور دیگر به نمایش گذاشته شد. هشتمین جشنواره بین‌المللی عکس «خیام» به دبیری علی سامعی (نماینده فیپاب در ایران) و با هدف ارتقای سطح عکاسی و گفت‌وگوی بصری میان عکاسان ایران و جهان و به‌منظور بزرگداشت حکیم عمر خیام، توسط نمایندگی فیپاب در ایران کلیم عکس فوکوس - وابسته به مؤسسه فرهنگی هنری «خانه هنر خیام» برگزار می‌شود.

«رفیق آرزوهای باش» در «کافه هنر» بررسی شد

همدلی | دیروز، سه‌شنبه یازدهم آذر قطعه «رفیق آرزوهای باش» سیامک عباسی در برنامه «کافه هنر» رادیو ایران نقد و بررسی شد. به نقل از شبکه رادیویی ایران، برنامه رادیویی «کافه هنر» که از شب چهارشنبه از رادیو ایران پخش می‌شود، سه‌شنبه‌ها به نقد موسیقی روز اختصاص دارد و بر همین اساس دیروز سه‌شنبه یازدهم آذر قطعه «رفیق آرزوهای باش» کاری از سیامک عباسی در کافه هنر نقد و بررسی شد. در بخش «تقدآهنگ»، مخاطبان برنامه نیز در کنار منتقدان و در تماس با برنامه به نقد شفاهی آهنگ‌ها پرداختند. در این برنامه علاوه بر نقدهای فنی و محتوایی، یکی از معیارهای ارزیابی ترانه‌ها، احترام به درست‌نویسی و اصول و قواعد زبان فارسی است. در این برنامه اسماعیل امینی استاد دانشگاه و منتقد، مهدی کریمی کارشناس ترکیب و نهایه ساز صدا و بهار ریثیسی آهنگساز و تنظیم‌کننده حضور داشتند. «کافه هنر» این هفته به تهیه‌کنندگی زهره سربازی و اجرای شهاب شهباز از شبیه تا چهارشنبه از ساعت ۱۶ در رادیو ایران به طرح و نقد مهم‌ترین رویدادهای هنری، فرهنگی و ادبی روز می‌پردازد.

فعالان حوزه صنایع دستی این روزها چطور روزگار می‌گذرانند؟

هنرمندان دست‌فروش!

که برگزار می‌شود، می‌توانستند محصولاتش را به فروش برسانند، اما در شرایط کنونی چنین فرصت‌هایی را از دست داده‌اند. البته الان با توجه به شرایط اقتصادی حاکم بر کشور به‌طورکلی اولویت‌ها تغییر کرده است و حتی اگر زمینه فروش محصولات صنایع‌دستی نیست، دیگر اولویت خانواده‌ها خرید صنایع‌دستی نیست. اما از سوی دیگر باید به این نکته نیز توجه داشت که بسیاری از افرادی که مشغول فعالیت در حرفه صنایع‌دستی هستند، تنها از طریق فروش محصولاتشان درآمدزایی و قطعاً در چنین روزهایی با مشکلات زیادی دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

حمایتی که انجام نشد

پورشرفریان یادآور شد: تمامی ارگان‌ها و اصناف باید از فعالینشان حمایت کنند، اما متأسفانه معاونت صنایع‌دستی هیچ‌گاه چنین نگاهی نداشته است و الان هم که شرایط بدتر شده است، معاونت صنایع‌دستی نتوانست به‌صورت دقیق برنامه‌ریزی‌شده از صنعتگران و هنرمندان خود حمایت کند؛ کسانی که بعضاً تنها راه گذران زندگی‌شان تولید و فروش صنایع‌دستی است و لازم است در شرایط پیش‌آمده به آن‌ها کمک شود؛ این در حالی است که متأسفانه هم‌اکنون برخی از آن‌ها دست‌فروش شده‌اند و محصولاتشان را در خیابان‌ها یا متری می‌فروشند. این هنرمند صنایع‌دستی با بیان این‌که «حرفه صنایع‌دستی روزه‌روز به سمت تاریکی می‌رود»، گفت: بسیاری از صنعتگران به دلیل افزایش قیمت مواد اولیه، دیگر کار تولید انجام نمی‌دهند و از سوی دیگر حجم زیادی از صنایع‌دستی چینی وارد ایران می‌شود و تمام بازار را قبضه کرده است. در شرایطی که از تولیدکننده حمایت نمی‌شود و از واردکننده صنایع‌دستی همه جور حمایت می‌شود، طبیعتاً نمی‌توان آینده خوبی برای صنایع‌دستی ایران تصور شد.

